

SLOVENSKI GOSPODAR

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

Uredništvo in upravnništvo: Maribor, Koroška 5.
Telefon 2113.

Izhaja vsako sredo.
Cene: Letno Din 32.—, polletno
Din 16.—, četrtletno Din 9.—, ino-
zemstvo Din 64.—.
Poštno-čelovni račun štev. 10.603.

Cene inseratov: Cela stran
Din 2000.—, pol strani Din 1000.—,
četrt strani Din 500.—, 1/8 stran:
Din 250.—, 1/16 strani Din 125.—,
Mali oglasi vsaka beseda Din 1.—

Fronta, ki ni fronta.

Boljševizem bi rad zavojeval svet. Pot, ki vodi do tega cilja, je svetovna socialna revolucija. Ko je marksistični komunizem potom te revolucije prišel l. 1917 do zmage in vlade v Rusiji, je izpočetka domneval, da bodo tudi druge države kmalu postale istim potom plen in žrtev komunizma. Toda ta domnevanja so se izkazala kot sanje: Poljska, Italija in Nemčija, ki jih je boljševizem v prvi vrsti vzel na »muho«, so odbile boljševiški naval. Teraž za socialno revolucijo še ni bil ugoden v teh državah, pa tudi ne v drugih evropskih državah. Treba je torej ta teren pripraviti. In Moskva ga je vsa leta po svetovni vojni skrbno pripravljala ter v to vrho potrošila milijarde rubljev, nasilno iztisnjenih iz zaslužjenega, siromašnega, do krvi izmozganega ruskega ljudstva. Porabljala je razne metode, razne načine agitacije in propagande. Lansko leto je kominterneta (komunistična internacionala) sklenila, da se morajo njeni agenti po raznih državah za dosego končnega cilja, ki ostaja vedno isti, posluževati metode (načina) pronicanja v vse kroge, vse organizacije, vse ustanove, vse pokrete. Podpihovati ljudsko nevoljo, ki je povsod velika vsled gospodarske krize in stiske, polastiti se upravičenih zahtev ljudstva in raznih stanov, ohraniti končne niti vseh pokretov v svojih rokah ter iz ozadja vse dirigirati: to je način sodobnega komunističnega rovarjenja.

Iz te najnovejše komunistične metode, narekovane od boljševiške Moskve, je tudi vznikla ideja ljudske fronte kot politične organizacije. Takšna fronta je že udeleženost v Franciji, kjer je prinesla pri letošnjih volitvah v francosko poslansko zbornico znago marksističnim komunistom in socialistom ter z njimi združenim meščansko-liberalnim, framasonskim radikalom. Udeležena je v Španiji ter je po zadnjih parlamentarnih volitvah izročila to nesrečno državo v roke framasonov in njihovih zaveznikov: marksističnih socialistov in komunističnih anarhistov. In vprav v tej državi se je pokazalo, da je končni namen ljudske fronte: služiti uresničenju idej in teženj marksističnega komunizma. Pustošenje zemlje, požiganje in rušenje samostanov, cerkva, šol, sirotišnic in bolnišnic, ubijanje nedolžnih ljudi: vse to kaže, kakšna usoda čaka deželo in ljudstvo, kjer pridejo do vpliva in oblasti marksistični voditelji. Šnuje se ljudska fronta po vzorcu francoske ljudske fronte v Belgiji, kjer je zato dalo pobudo nekaj framasonov in marksistično navdahnjenih intelektualcev (razumnikov).

Zasnovati se hoče ljudska fronta tudi v Sloveniji, in sicer po obstoječih vzorcih. »Slovenska zemlja« glasilo te fronte, priznava (20. avgusta t. l.): »Misel, ustvariti slovensko ljudsko fronto, je gotovo pognala korenine tudi iz zglede francoske in drugih ljudskih front na zapadu.« Pod drugimi ljudskimi frontami na zapadu je mišljena španska, kar pa je piscu iz razumljivih razlogov ostalo v peresu. Izpod peresa pa je zdrknila temu ali drugemu piscu »Slovenska zemlja« simpatija za počenjanje fronte v Španiji. Niti z besedico se ne obsojajo nezaslišana grozodejstva, ki jih izvršujejo pozverinjene marksistične tolpe, ki plenijo in ropajo, požigajo cerkve, samostane, samostanske šole, bolnišnice in sirotišnice, uničujejo starodavne umetnine, koljejo, streljajo in z neznansko divjostjo morijo redovnike, redovnice, duhovnike in vse Bogu, veri in cerkvi vdane ljudi. Ta poročila so, kakor se izraža v isti številki »Slovenska zemlja«, »pretirane informacije«, vzete iz hitlerjevskega ali italijansko-fašističnega časopisja. Kakor da ne bi o teh divjaških zločinih poročalo angleško in drugo nepristransko svetovno časopisje! Ta poročila kajpada slovenskim ljudskim frontarjem niso prišla na uho, ki je globoko in debelo zamašeno zoper resnico. Česar pa ti ljudje nočejo slišati, to po znani metodi zanikajo. In ljudje takšnih moralnih kakovosti naj bi vodili politiko »iskrenosti in poštenosti«, kakor jo ta list pripisuje slovenski ljudski fronti!

Naše ljudstvo za tako »iskrenost, poštenost in moštost« nima smisla. In zato bo ostala ta fronta papirnata tvorba, ki ne bo oživotvorjena. Da so se naši marksistični voditelji izjavili za vstop v to fronto, ni čudno, saj jim je glavno, da bi pri volitvah izbili kakšen poslanski mandat ali pa nekaj občinskih odbornikov, k čemur naj bi jim fronta pomagala. Naš kmet pa je toliko »iskren, pošten in mošt«, da ne bo služil kot vprežna živina za marksistični voz. Ljudsko-frontarski generali, ki jih je več kot preveč, obračajo svoje poželjive oči zlasti proti tistim

kmetom v Sloveniji, o katerih mislijo, da se bodo udinjali mačkovstvu. Taka fronta bi se potem izrazila s formulo: $m+m=LF$. To je: mačkovstvo in marksizem tvorita ljudsko fronto. Toda ta dva »m« ne sodita skupaj, ne moreta biti skladna in zato tudi ne moreta ustvariti življenja sposobne tvorbe. Mačkovstvo je hrvatska tvorba, zato more tvoriti samo hrvatsko fronto, ne pa slovensko. Ali hočejo generali slovenske ljudske fronte ustvariti v Sloveniji fronto za hrvatstvo?!

Pa tudi na Hrvatskem ne moreta mačkovstvo in marksizem skleniti frontarske zveze med seboj. Štefan Radič, ustvaritelj hrvatskega kmečkega gibanja, katerega tudi »Slovenska zemlja« proslavlja, je o socialističnem gibanju izrazil tole sodbo: »Socialistični nauk se v svojem temelju protivi človeški duši in zdravemu razumu. Ta nauk je zasnoval neki nemški (švapski) žid z imenom Marks, ki je kot nekako novo sv. pismo učil 3 stvari: prvič, da se narodi ne gibljejo in borijo radi ka.le duševne dobrine, marveč, da jih vodi v vsem želja in potreba, da bo trebuh poln in telo oblečeno. Ta nauk se imenuje materializem ali brezduhovnost, moglo bi se mu reči tudi brezdušnost. Druga glavna točka socialističnega nauka je, da sirotinji ne more biti boljše, kaj šele dobro, dokler se ne ukinejo sedanje lastninske razmere, dokler ne postane država edini lastnik vsemu nepremičnemu in premičnemu imetju, vse ljudstvo pa to, kar so danes uradniki. Tretja glavna točka socializma, ki sledi iz prve, je: vsaka vera je največja ovira ljudskega napredka, osobito je taka ovira naša krščanska in katoliška vera. Socialisti v svojem programu navadno ne kažejo odkrito, da so proti veri, marveč samo pravijo, da je vera zasebna stvar vsakega poedinca, zato se ne bi smel v šoli poučevati veronauk itd.« — Štefan Radič je torej odločno odklonil marksistični socializem. Dr. Maček je Radičev učenec in sodelavec, živi torej sam in vse mačkovstvo od Radičevega duha. Kako bi torej bilo mogoče mačkovstvo in marksizem vkleiniti v spone iste fronte?! Taka fronta je nenaravna in zato neostvarljiva.



V NAŠI DRŽAVI.

Uredba o kmečkih dolgovih pred 1. oktobrom.

V lovskem dvorcu Han-Pjesak v Bosni, kjer se mudi predsednik vlade dr. M. Sto-

jadinovič, je padla 26. avgusta odločitev glede vprašanja kmečkih dolgov in sicer na seji gospodarsko-finančnega odbora ministrov. Navzočih je bilo pod predsedstvom dr. Stojadinoviča deset ministrov in še nekaj finančnih in gospodarskih strokovnjakov. Po tej velevažni seji je predsednik vlade dr. Stojadinovič izjavil časnikařem, da bo nova uredba glede končnoveljavne rešitve vprašanja kmeč-

kih dolgov izdana pred 1. oktobrom. Predsednikova tozadevna izjava se glasi:

»Vprašanje kmečkih dolgov so reševali pri nas nekolikokrat, toda kljub temu doslej še ni bilo končne rešitve. Kmet je moral še nadalje živeti pod bremenom velikih dolgov in brez upanja, da bi kaj kmalu dobil nov kredit. Takšnemu stanju je bilo treba napraviti konec. Moja namera je, da se vprašanje kmečkih dolgov enkrat za vselej reši in spravi z dnevnega reda. Ta rešitev bo v glavnem obsegala na eni strani olajšanje položaja dolžnikov, na drugi strani pa, da se omogoči obnovitev delovanja denarnih zavodov in kreditnega združništva. Smatram pa za potrebno, da posebno poudarim, da se pri reševanju tega vprašanja, ki ni niti lahko, niti enostavno, mora računati med drugim tudi na sledeče okolnosti:

1. da se ohrani sedanja vrednost našega denarja;

2. da se ne oškoduje državni kredit;

3. da se ohrani zaupanje vlagateljev v naše kreditne ustanove.

Zaradi tega se bo končna rešitev vprašanja kmečkih dolgov, za kar smo danes določili glavne smernice, gibala v mejah, ki sem vam jih sedaj označil.»

V DRUGIH DRŽAVAH.

Madžarska pripravlja splošno vojaško obveznost. Kraljevi namestnik na Madžarskem admiral Horthy se je odpeljal, kakor smo že poročali, prvič, odkar je pri krmilu države, iz Budimpešte v inozemstvo. Razglasili so, da bo Horthy gost avstrijske vlade na lovu na Tirolskem. Pri liko političnega lova je izrabil Horthy v to, da se je sestal v Berchtesgadenu na Bavarskem s Hitlerjem. Ta sestanek je bil po vesteh francoskih listov namenjen uvedbi splošne vojaške dolžnosti na Madžarskem, kateri se bo upirala Mala zveza in bi naj stala Nemčija ob strani Madžarske. Če je Avstrija uvedla redno vojsko, jo bo sigurno prej ali slej tudi Madžarska.

Nova rumunska vlada. Rumunska vlada pod Tatarescom je te dni odstopila. Kralj je ponovno poveril sestavo nove vlade prejšnjemu vladnemu šefu, ki je bil kos nalogi 30. avgusta zvečer. V novi Tatarescovi vladi je najvažnejše to, da je izpadel iz nje zunanji minister Titulescu, ki je vodil to ministrsko mesto 14 let in je sodeloval v vseh vladah od oktobra 1932. Titulescu je zamenjal finančni minister Antonescu. Zunanja politika nove vlade bo ostala ista. Glavna skrb njena bo, da bo oborožila vojsko z izdatkom 5 milijard lejev. Novi vladi ne prerokujejo dolgega obstanka.

Zbližanje med Nemčijo in Avstrijo glede osebnega prometa. Napetost med Nemčijo in Avstrijo je bila leta 1933 tako velika, da je Avstrija prepovedala svojim državljanom obisk Nemčije. Nemčija pa je zahtevala od vsakega Nemca, ki bi hotel obiskati Avstrijo, 1000 mark. Ti dve prepovedi sta preklicani z veljavo od 28. avgusta t. l.

Vojaška obveznost v Nemčiji raztegnjena na dve leti. Državni kancler Hitler je izdal uredbo, na podlagi katere je podaljšana vojaška obveznost v Nemčiji za pehoto, mornarico in letalstvo na dve leti. Poveljnik nemških obrambnih sil je dobil povelje, da Hitlerjevo naredbo izvede. —

Nemčija razpolaga danes z enim milijonom stalno oboroženih mož. To znatno pomnožitev nemške stalne armade razlagajo v tem smislu, da hoče Hitler Nemčijo očuvati z oboroženo močjo napram vsakim komunističnim prevratnim poskusom, ki se bližajo iz Stalinove Rusije, ki je v zadnjem času ogromno povišala stalni stalež rdeče armade in jo opremila z najbolj modernim orožjem. Povečanje nemške stalne vojske dela hude skrbi in preglavice Francozom.

Predsednik nemške državne banke in gospodarski minister v Parizu. Veliko pozornost je vzbudil po vsej Evropi obisk dr. Schachta, predsednika nemške državne banke in gospodarskega ministra, v Parizu. Dr. Schacht je imel razgovore s predsednikom francoske vlade Blumom, z raznimi ministri in odločilnimi francoskimi finančniki. Kaj je prav za prav bil cilj dr. Schachtovega poseta v Parizu, se ni zvedelo. Časopisje namigava, da je Hitler poveril dr. Schachtu nalogo, naj bi pregovoril francosko vlado, da bi obrnila hrbet Rusiji. Dejstvo je, da je Schachtovo bivanje v Parizu hudo razburilo francoske komuniste. Komunistični vodja Thorez se je obrnil na predsednika francoske vlade Bluma s posebnim pismom, v katerem naglašajo bojazen, da se dr. Schachtovi razgovori niso sukali samo krog gospodarstva, ampak so se raztegnili tudi na zunanja politična vprašanja.

Prepoved izvoza orožja v Španijo. Francija je pričela akcijo, naj evropske države prepovejo izvoz orožja na Špansko, dokler tam divja državljanska vojna. Pozivu francoske vlade so se doslej odzvale tele države: Anglija, Francija, Nemčija, Belgija in Portugalska.

Mirovni sestanek svetovnih vladarjev. Letos novembra bodo v Združenih ameriških državah zopet volitve predsednika. Sedanji predsednik Roosevelt je spustil iz svoje volilne barke mirovnega goloba, ki bi mu naj pripomogel do zopetne izvolitve za predsednika. Znani njujorški list »Njujork Times« od 26. avgusta je prinesel vest, da hoče Roosevelt sklicati internacionalno konferenco za utrditev svetovnega miru. Na to posvetovanje bodo od ameriškega prezidenta povabljeni: angleški kralj Edvard VIII., predsednik Francije Albert Lebrun, italijanski ministrski predsednik Benito Mussolini, nemški državni kancler Adolf Hitler, japonski cesar in ruski diktator Stalin.

Aretacija sovjetskih generalov. Agenti ruske tajne policije ali čeke so zaprli generale: Poznikova, Kuznjecova in Pulina.

Trojica je osumljena, da je razpredla med rdečo armado obsežno zaroto, koje cilj bi naj bil: odstranitev vojnega komisarja Vorošilova. Sovjetske oblasti v Moskvi so zvedele, da je več višjih oficirjev pustilo razdeliti med vojaštvo letake s pozivom na upor. V letakih je zabeleženo, da je pregnani Trocki ustvaril rdečo armado in on da se mora povrniti k sovjetski vojski. Vojaštvo je dobilo poziv, naj maščuje usmrtitev Leninove garde.

V Rusiji po usmrtitvi Leninove garde.

Zadnjič smo poročali, da je rdeči car Rusije Stalin dal postreliti po kratki navidezni obravnavi Leninovo gardo — 16 najbolj znanih komunistov. Od Leninove garde je ostal poleg Stalina pri življenju samo še Trocki, ki živi že dokaj let v inozemstvu kot izgnanec. Celotna oblast ogromne Rusije je po tej usmrtitvi prešla v roke Nerusa Stalina. Ustrelitev Leninove garde je zadela na pretresljiv odmev v vrstah raznih »Ljudskih front« in v marksističnem svetu zapadne Evrope, pa tudi v njih liberalnih krogih, ki še vedno menijo, da bi zamogel komunizem sovjetske Rusije osrečiti svet. Stalinova Rusija je pokazala sedaj svoje pravo lice, ki nimā ničesar skupnega z evropsko človečnostjo in pravico. Ta Rusija, ki kaže v Ženevi na sejah Društva narodov najbolj miroljubno lice in nastopa kot zaščitnica demokracije ali ljudovlade, ni v resnici ničesar drugega, kakor najgrše azijsko samodržstvo. Demokracija in stalinizem sta dva čisto različna sveta, ki se nista in se ne bosta mogla zblížati.

Zmagovalec je po najnovejši moriji Leninove garde ostal zaenkrat Stalin, premagani so znameniti komunisti, med katerimi ni nobenega pravega Rusa. Kakor nekoč pod carji, vladajo tudi sedaj v Rusiji Nerusi. Takoj po ustrelitvi 16 zarotnikov nadaljuje Stalin z aretacijami v množicah ali masah. Kdor je količkaj osumljen, da ni brezpogojno zadovoljen s politiko Stalina, ga primejo, zaprejo in bo obsojen na smrt. Po vseh večjih mestih sovjetske Rusije so se naenkrat pojavili močni oddelki čeke ali tajne policije, ki se zglašajo po državnih uradih ter zapirajo najvišje uradnike, kateri so osumljeni, da so tihi pristaši pregnanega Trockega. Do 26. avgusta je bilo aretiranih več tisoč osumljenih. Pravico morije bo Stalin nadaljeval na svojih tovariših. Velika središča Trockijevih privrženecv so odkrili v Uralu, na Kavkazu in v Georgiji. V Tiflisu je bil aretiran tudi Stalinov nečak.

Španija v krvi in ognju.

Uporniki gospodarji v 31 pokrajinah.

Pretežna večina francoskih poročil o vojnem položaju na Španskem je namenoma rdeče prepleškana in nikakor ne odgovarja resnici. Po nepristranskih vesteh iz Belgije od 26. avgusta so uporniki popolni gospodarji v 31 španskih pokrajinah, medtem ko so rdeči morilci in požigalci samo še v 18 provincah. V omenjenih 31 pokrajinah drži tudi narod z uporniki. Duh vojaštva vrhovnega poveljnika uporniških čet generala Franco je izboren in ta armada je na delu po natančnem načrtu. Vrste upornikov se vedno bolj množijo ter ojačujejo s prostovoljci.

Kdo gospodari v prestolici — v Madridu?

Levičarska vlada v Madridu je samo nekaj navideznega. Prava diktatorja Madrida sta dva inozemca: sovjetski Rus Brodsky in bivši voditelj nemških komunistov Heinz Neumann. Ministri levičarske vlade so pod nadzorstvom teh dveh tujcev. Brodsky je odposlanec ruske kominterne (komunistične internacionale), ki nadzira železnice ter prometne zveze španske ljudske fronte. Neumannu pripada naloga nadzorstva nad meščani. Ne vlada, ampak Neumann izdaja postave. Miličniki v Madridu niso ničesar drugega kakor divjaška druhal, ki pobije ter pomandra vse, kar